

Miljøministeriet

Den 16. februar 2005

Høringsnotat til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg vedr. Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

Modtagne høringssvar

Lovforslaget blev sendt til høring hos de 218 myndigheder og organisationer, der er anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Miljøministeriet har modtaget i alt 94 høringssvar.

Vedhæftede bilag rummer en oversigt over, hvilke myndigheder og organisationer, der har afgivet høringssvar, herunder hvilke der har haft bemærkninger mv.

Bemærkninger til lovforslaget

I det følgende foretages en tværgående gennemgang af de politisk centrale forslag til ændringer af lovforslaget, som er fremkommet i høringssvarene.

Det skal bemærkes, at ud over de punkter, der omtales i det følgende, er der - på baggrund af høringsrunden og ministeriets egen kvalitetssikring af lovforslaget - indarbejdet en række mere tekniske, herunder lovtekniske ændringer i lovforslaget efter høringen.

Generelt

Flere høringssvar herunder fra Amtsrådsforeningen, Danmarks Naturfredningsforening og Det økologiske Råd udtrykker bekymring for den opsplittning af de faglige miljøer, forslaget vil medføre, når den faglig kompetence flyttes fra 14 amter til ca. 100 kommuner. På miljøbeskyttelseslovens område drejer det sig om delingen af godkendelses- og tilsynsopgaverne mellem staten og kommunerne. Foreningerne frygter samtidig, at kommunerne vil prioritere erhvervs- og byudvikling på bekostning af miljøet, og at dette vil have konsekvenser for kvaliteten af opgaveløsningen. Det foreslås derfor, at de amtslige opgaver overføres til regionsrådet. Alternativt peges på, at der flyttes flere opgaver til staten.

Miljøministeriets bemærkninger:

Efter strukturaftalen skal de konkrete myndighedsopgaver så vidt muligt samles hos kommunerne, som skal være hovedindgang for borgere og virksomheder. Ved altovervejende at samle de borgerrettede natur- og miljøopgaver i kommunerne, vil de fremtidige kommuner få fagligt bæredygtige natur- og miljøadministrationer og dermed være i stand til at råde over den nødvendige ekspertise til at løse opgaverne. Kvalitetsstyringsordningen vil ligeledes bidrage til, at administrationen i kommunerne sker på en faglig bæredygtig, effektiv og ensartet måde.

Høringssvarene har således ikke givet anledning til generelle ændringer i lovforslaget.

Habilitetslignende problemer

ARF, Danmarks Naturfredningsforening, DANVA, Holstebro Kommune, samt en privat borger foreslår, at der sker en adskillelse mellem myndighedsopgaverne, således at

kommunerne eksempelvis ikke giver sig selv tilladelse, ikke fører tilsyn med eller godkender egne anlæg. Det anføres som begrundelse, at dette vil kunne medføre beskyldninger om interessekonflikt.

Flere af de nævnte hørings svar udtrykker samtidig beklagelse over, at de tidligere regler om kompetenceovergang, (således at en myndighed ikke kan godkende og føre tilsyn med egne anlæg) er udgået med lovforslaget.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det har ikke generelt været hensigten at overføre en stor opgavemængde til staten. Da kommunerne driver et stort antal anlæg af forskellig art (fx affaldsforbrændingsanlæg, spildevandsanlæg, containerpladser, fritidshjem og idrætsanlæg), har det været vurderet, at det ville være uhensigtsmæssigt, at fastholde den kompetenceovergang mellem amt og kommune, der eksisterer efter de gældende regler, således at staten automatisk ville blive miljømyndighed for alle kommunalt drevne anlæg. Mange af de kommunale virksomheder frembyder ikke væsentlige eller komplicerede miljømæssige problemer. Det følger imidlertid af strukturaftalen, at tilsynet med alle kommunale spildevandsudledninger og de kommunale affaldsbortskaffelses anlæg med størst forureningspotentialer skal varetages af staten.

Samtidig skal det påpeges, at for så vidt angår Københavns, Frederiksberg og Bornholms kommune, er det allerede i dag sådan, at disse kommuner varetager de amtslige opgaver, og derfor giver sig selv tilladelse mv., hvilket så vidt vides ikke har givet anledning til særlige problemer. En ordning, hvor kommunen giver sig selv tilladelser mv. er heller ikke ukendt på andre områder, f.eks. i forbindelse med byggetilladelser, udarbejdelse af og dispensationer fra lokalplaner m.v.

Ombudsmanden har imidlertid i en henvendelse til Folketingets Retsudvalg gjort opmærksom på, at den gældende ordning i Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommune kan give anledning til problemer med myndighedsinhabilitet, og at disse problemer kun til en vis grad bliver afhjulpet ved, at borgerne kan klage over kommunernes afgørelse. Ombudsmanden tilkendegiver, at den foreslåede ordning, hvorefter de gældende kompetenceforskydningsregler ophæves og erstattes af bestemmelser, hvorefter miljøministeren fører tilsyn med alle kommunale spildevandsudledninger og visse kommunale affaldshåndteringsanlæg på disse områder har taget højde for spørgsmålet om myndighedsinhabilitet. Der vil imidlertid være områder, der kan give anledning til spørgsmål om myndighedsinhabilitet i alle kommuner, når kommunalreformen træder i kraft og ikke som i dag blot i de nævnte tre kommuner. Ombudsmanden henleder opmærksomheden på, at der på områder, hvor klager over kommunal virksomhed er afskåret, efter lovforslaget hverken er mulighed for at lade en anden myndighed træffe afgørelse eller mulighed for at klage over afgørelsen. En sådan ordning må give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder. Ombudsmanden nævner som konkret eksempel sager om støj (i en konkret sag drejede det sig om støj fra et kommunalt fritidshjem) efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, men gør samtidig opmærksom på, at spørgsmålet findes på flere andre områder efter miljøbeskyttelsesloven, ligesom byggeloven og planloven giver anledning til tilsvarende sager, men her har borgerne dog til en vis grad mulighed for at klage over afgørelsen.

På denne baggrund er lovforslaget ændret, således at klageadgang ikke kan afskæres efter lovens § 92, når det drejer sig om kommunalt drevne virksomheder, omfattet af § 42. Miljøministeriet vil under behandlingen af forslaget være opmærksom på, om der er tilsvarende problemstillinger på andre sagsområder i dette lovforslag eller i de øvrige lovforslag, der er fremsat til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område. Ministeriet vil herudover i forbindelse med gennemgangen af eksisterende bekendtgørelser med henblik på konsekvensændringer som følge af kommunalreformen overveje eventuelle klageafskæringer i lyset af ombudsmandens henvendelse.

Interessekonflikt ved valget mellem meddelelse af tilslutnings- eller udledningstilladelse.

Amtsrådsforeningen mener, at der kan være tale om en interessekonflikt i hovedparten af alle sager, hvor kommunerne skal meddele tilladelser til direkte udledning af procespildevand. Dette skyldes, at den alternative løsning til direkte udledning ofte er tilslutning til det kommunale spildevandssystem.

Miljøministeriets bemærkninger:

Kommunalbestyrelsens afgørelser om udledningstilladelser for spildevandsanlæg med en kapacitet på over 30 personækvivalenter kan påklages til Miljøklagenævnet. Med hensyn til udledningstilladelse for de mindre spildevandsanlæg med en kapacitet på under 30 personækvivalenter, samt tilslutningstilladelser, er det ligesom efter den nugældende lovgivning kommunalbestyrelsen, som træffer afgørelse.

Det bemærkes i øvrigt, at spørgsmålet om, hvilke ejendomme der skal være omfattet af tilslutningspligten til et offentligt spildevandsanlæg også efter gældende regler afgøres af kommunalbestyrelsen gennem den afgrænsning af kloakeringsoplande, der finder sted som led i spildevandsplanlægningen. Kommunalbestyrelsen kan således såvel efter den nugældende lovgivning som efter lovforslagets bestemmelser, bestemme hvilke ejendomme, der skal inddrages under kloakopland, og dermed tilsluttes det offentligt spildevandsanlæg, og hvilke ejendomme, der kan udlede sit spildevand.

Høringssvaret har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Fordelingen af listevirksomheder mellem stat og kommune

Københavns Kommune mener, at der ikke bør placeres ca. 235 virksomheder i statsligt regi, men højst 50 virksomheder. Danmarks Naturfredningsforening mener, at alle bilag 1-virksomheder og bilag 2-virksomheder, hvor amtet er myndighed i dag, skal varetages af staten. ARF henviser til den mindretalsudtalelse de afgav i Myndighedsudvalget sammen med Danmarks Naturfredningsforening.

Dansk Energi, Elsam og ENERGI E2 har i sit høringssvar forholdt sig til rapporten fra Myndighedsudvalget, hvori foreslås, at kraftværker/varmeproducerende anlæg over 50 MW indfyret effekt, der fyres med kul eller orimulsion varetages af staten, mens myndighedsbehandlingen af alle øvrige kraftværker med over 50 MW indfyret effekt sker i kommunerne.

Følgende anføres i høringssvaret:

”Vi henleder opmærksomheden på, at såfremt dette forslag tages for pålydende, så vil det indebære, at der på flere kraftværker vil ske en meget u hensigtsmæssig deling af

myndighedsbehandlingen. Eksempelvis vil det for Avedøreværkets vedkommende medføre, at værkets kulfyrede blok 1 skulle behandles i statsligt regi, mens den biomasse/gas/oliefyrede blok 2 skulle behandles af den stedlige kommune: Efter vores opfattelse vil en sådan situation være uholdbar, og vi antager, at en sådan procedure ikke er tilsigtet.”

Der udtrykkes samlet set ønske om, at den samlede myndighedskompetence overgår til staten, også for så vidt angår håndtering af restprodukter.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det er med lovforslaget tilstræbt, at de ”tungeste” opgaver overføres til statsligt regi. Begrundelsen herfor er bl.a., at det er muligt for staten at samle en særlig ekspertise, som ikke kan forventes at være til stede i et stort antal kommuner. Samtidig har det været et grundlæggende synspunkt, at flest mulige opgaver, der fagligt forsvarligt kan placeres hos kommunerne, skal placeres hos kommunerne. Det bemærkes i den forbindelse, at kommunerne allerede godkender og fører tilsyn med ”tungere” virksomheder. I dag godkender kommunerne og fører tilsyn med ca. 700 virksomheder (inkl. landbrug), som er på bilag 1. DN og ARFs forslag om at placere ca. 3000 virksomheder i staten vil underminere kommunernes mulighed for at opbygge en bredere kompetence på miljøområdet.

Som nævnt i lovbemærkningerne har der været nedsat et såkaldt Myndighedsudvalg, som ud fra en række kriterier er kommet med anbefalinger om, at ca. 235 virksomheder bør placeres i statsligt regi. Der er tale om komplicerede virksomheder, der samtidig har et betydeligt forureningspotentiale. Den endelige fordeling af listevirksomhederne mellem miljøministeren og kommunalbestyrelserne vil blive fastlagt i en bekendtgørelse med udgangspunkt i anbefalingerne fra Myndighedsudvalget.

Særligt i forhold til den specifikke kritik vedr. kraftværker/varmeproducerende anlæg bemærkes, at der i forbindelse med høringen over den nævnte bekendtgørelse vil blive set nærmere på de bemærkninger, der er blevet fremsat, og det vil blive vurderet, hvordan ordningen kan skrues sammen, så den ikke medfører uhensigtsmæssige myndighedsforhold for kraftværkerne og de varmeproducerende anlæg.

Da forslagene ikke vedrører selve lovforslaget, men en kommende bekendtgørelse, har høringssvarene ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Adskillelse af godkendelses- og tilsynskompetence

I en lang række høringssvar anføres, at det er uhensigtsmæssigt, at godkendelses – og tilsynskompetence er adskilt i forhold til alle kommunale spildevandsudledninger og visse affaldshåndteringsanlæg, således at kommunerne giver godkendelserne, mens ministeren fører tilsynet. Således anfører bl.a., Amdsrådsforeningen, Nordjyllands Amt, Københavns Amt, Danmarks Naturfredningsforening, Holstebro Kommune og Affald Danmark, at ministeren (eller evt. regionerne) bør varetage både godkendelse og tilsyn. Københavns Kommune mener, det bør lægges i kommunerne.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det har som ovenfor nævnt ikke generelt været hensigten at overføre en stor opgavemængde til staten. For kommunale spildevandsudledninger og for visse affaldshåndteringsanlæg er der med lovforslaget lagt op til en mellemløsning, idet disse anlæg i god-

kendelses-/tilladelsesmæssig henseende er relativt ukomplicerede, mens de ved uhensigtsmæssig drift imidlertid kan give anledning til betydelige miljøproblemer. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at det er kommunerne, der både driver, tillader/godkender og fører tilsyn med disse virksomheder. Der er derfor med lovforslaget lagt op til, at kommunerne godkender/tillader disse anlæg, men tilsynet varetages i statsligt regi.

Opsplitning af myndighedskompetence kendes i øvrigt fra de eksisterende regler for så vidt angår tilladelser til direkte udledning af spildevand fra ikke godkendelsespligtige virksomheder, hvor amtet har meddelt udledningstilladelsen, men kommunen har ført tilsynet.

Høringssvarene har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Adskillelse mellem den planlæggende myndighed og tilladelsesmyndigheden

Amtsrådsforeningen samt en privat borger mener, at kommunernes grundlag for at vurdere udledningerne i relation til recipienterne ikke er godt, på grund af adskillelsen mellem den myndighed, der står for udledningstilladelsen og den myndighed, som står for kvalitetsplanlægningen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Af miljømålsloven fremgår det, at der skal udarbejdes statslige vandplaner og kommunale handleplaner. I forbindelse med vandplanerne skal der udarbejdes et indsatsprogram, som skal sikre opfyldelsen af mål i vandplanerne. Indsatsprogrammet skal som minimum indeholde de foranstaltninger, der skal gennemføres i vanddistriktet, samt retningslinjer for de tilladelser og andre afgørelser med betydning for beskyttelsen af vand, der kan meddeles, jf. miljømålslovens § 25. Problemstillingen vurderes på den baggrund ikke at opstå.

Høringssvarene har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Kapacitet i affaldshåndteringen

Affald Danmark samt en borger har udtrykt bekymring for, at den kommende tildeling af godkendelseskompetence til kommunerne for så vidt angår kommunalt drevne anlæg vil betyde, at der kan mangle kapacitet i den fremtidige affaldshåndtering, idet de kommunale anlæg som regel dækker et større område end den enkelte kommune. Derfor ønskes godkendelseskompetencen overflyttet til staten.

Miljøministeriets bemærkninger:

Uagtet at amterne hidtil har skullet godkende de kommunale anlæg, har kommunerne selv foreslået den kapacitet, som de har ønsket, at amterne skulle godkende. Det må anses som usandsynligt, at den nødvendige kapacitet skulle lide under, at kommunerne nu kan godkende deres egne anlæg. Hertil kommer, at den konkrete administration skal tage udgangspunkt i planlægningen – fremover kommuneplanerne. Hvis kommunerne ikke udlægger arealer til de fornødne anlæg i kommuneplanerne, vil Miljøministeriet enten i forbindelse med sin behandling af kommuneplanerne kunne gøre indsigelse, som kan betyde, at en kommune kan pålægges at tilvejebringe det tilstrækkelige plangrundlag, eller Miljøministeriet vil gennem udstedelse af et landsplandirektiv kunne kræve det tilstrækkelige areal udlagt..

Høringssvarene har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Kommunerne bør ikke kunne få beføjelser til at give tilladelser til havbrug

Danmarks Naturfredningsforening mener, at hjemlen i § 27, stk. 3, hvorefter ministeren kan henlægge beføjelserne til at give tilladelser til havbrug til kommunerne, er uacceptabel. Hvis kompetencen ligger i kommunerne, er der en nærliggende risiko for, at hensyn til lokale arbejdspladser kommer til at veje tungere end de nødvendige overordnede miljø- og naturhensyn. Beføjelserne til at give tilladelser til havbrug bør derfor ligge i regionerne, eller i staten.

Miljøministeriets bemærkninger:

Staten fastlægger de overordnede rammer for kommunernes administration i forhold til havbrugene. Dette sker i vandplanerne, der fastlægger den overordnede målfastsættelse og planlægning, og mulighederne for udnyttelse af kystvandene. Her tages der højde for forureningspåvirkningen fra evt. flere kilder – de kumulative effekter, ligesom der tages højde for grænseoverskridende spørgsmål. Endelig ligger ansvaret for overvågning af havmiljøet – som hidtil – i staten.

Høringssvaret har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Muligheden for tilskud fra regionerne (§ 18 a)

Amtsrådsforeningen har fundet det u hensigtsmæssigt, at der i bemærkningerne angives et udgiftsniveau på op til 2 mio. kr. ARF finder, at midler der angives så specifikt i loven også bør tilvejebringes på en synlig og gennemskuelig måde, da det ellers skaber tvivl om sammenhængen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Som følge af forslaget flyttes beløbsangivelsen i de specielle bemærkninger til § 18 a til afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Københavns Kommune – fratagelse af opgaver

Københavns Kommune kritiserer, at lovforslaget medfører en opsplnitning af de opgaver Københavns Kommune i dag varetager som kommunal og amtslig myndighed. Lovforslaget medfører bl.a., at tilsynet med den generelle miljøtilstand flyttes til statsligt niveau. Endvidere overgår tilsynet med de kommunale spildevandsudledninger, samt visse kommunale affaldshåndteringsanlæg til staten, ligesom godkendelse og tilsyn med en række tungere virksomheder også overføres til staten. Der vil således ske et fagligt kompetencetab, ligesom de kommunale spildevands- og affaldsvirksomheder vil få to miljømyndigheder.

Miljøministeriets bemærkninger:

Denne overførsel af opgaver fra Københavns Kommune (og Frederiksberg og Bornholms kommuner) er en konsekvens af den opgavefordeling på miljøområdet, som fremgår af aftalen om strukturreformen. Med amternes nedlæggelse forekommer det u hensigtsmæssigt at opretholde den særstatus, som Københavns Kommune indtil nu har haft som ansvarlig for løsning af også amtslige opgaver.

Særligt for så vidt angår Københavns Kommunes kritik af overførslen af listevirksomheder til staten, blev denne kritik også fremsat i Myndighedsudvalgets rapport. Samti-

dig fremgår det dog af rapporten, at det for Københavns Kommunes vedkommende alene vil dreje sig om ca. 6 virksomheder.

Høringssvaret har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Call-in bestemmelsen

KL foreslår, at det fremgår af lovteksten, at der er pligt til at høre kommunalbestyrelsen, inden ministeren træffer afgørelse om at overtage godkendelses- og tilsynskompetencen i forhold til en virksomhed. Københavns Kommune finder den gældende call-in-bestemmelse tilstrækkelig. Dansk Akvakultur finder imidlertid, at call-in-bestemmelsen bør udvides til også at kunne anvendes på brancheniveau og ikke kun på virksomhedsniveau, og Dansk Landbrug og Landbrugsrådet tilslutter sig denne ide.

Miljøministeriets bemærkninger:

KLs forslag imødekommes delvist, idet der indsættes en tilføjelse i bemærkningerne, der fastslår, at der sker en høring inden ministerens afgørelse om overtagelse af kompetencen. Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne, at det alene er miljøministerens afgørelse, om staten skal overtage en virksomhed, og at dette så vidt muligt skal ske i enighed med både virksomheden og kommunen.

Miljøministeriet er ikke enig med Københavns Kommune i, at den gældende call-in bestemmelse er tilstrækkelig. Der kan således forekomme særlige situationer, hvor det i væsentlige sager er sandsynligt, at der kan ske en væsentlig optimering af indsatsen på virksomhedsside ved en call-in, ligesom de lokale myndigheder kan have svært ved at have tilstrækkelig kompetence i forhold til den pågældende virksomhed, jf. de anbefalinger Myndighedsudvalget er kommet med. Med hensyn til forslaget vedrørende muligheden for call-in af hele brancher bemærkes, at en sådan overførsel af kompetence kan ske ved ændring af godkendelsesbekendtgørelsens bilag.

Disse høringssvar har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Klageadgang for regioner, kommuner og miljøministeren mv.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at alle tre myndigheder bør have klageadgang i forhold til afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven, og at de grønne organisationer skal have ret til at indstille personer til Miljøklagenævnet. ARF mener også, at kommunernes afgørelser bør kunne påklages af andre myndigheder. Advokatrådet finder, at regionsrådene bør tillægges klageadgang i forhold til de emner, der er indeholdt i den regionale udviklingsplan. Advokatrådet finder, at såfremt sådan klageret ikke tillægges regionsrådet, vil dette medføre et brud på planhierarkiet, og at den regionale udviklingsplan er uden retlig betydning.

Miljøministeriets bemærkninger:

I forhold til karakteren af de opgaver, som regionerne bliver tillagt i forbindelse med kommunalreformen, ses der ikke at være tilstrækkelig begrundelse for at tillægge regionsrådene klageadgang på miljøbeskyttelseslovens område. I forhold til en evt. klageadgang for Miljøministeriet findes den klageadgang, der eksisterer i dag for parter, miljøorganisationer mv. i tilstrækkeligt omfang at opfylde den kontrollerende funktion, som der er tiltænkt med høringsparternes forslag.

Danmarks Naturfredningsforenings forslag om ændring af indstillingsretten til Miljøklagenævnet tages op i arbejdet vedrørende den kommende klagestruktur.

Med hensyn til forslaget fra Advokatrådet bemærkes, at den regionale udviklingsplan vil have en sådan karakter, at den ikke vil være bindende i forhold til afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven. Der vil således ikke være nogen konkret interesse for regionsrådet i forhold til at klage over miljøbeskyttelsesafgørelser.

Høringssvarene har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Høring af KL inden regeludstedelse

KL og Reno-Sam har foreslået, at det i bestemmelser vedrørende dels udstedelse af bekendtgørelse om listevirksomheder (§40) og udstedelse af bekendtgørelse om hvilke kommunale affaldshåndteringsanlæg, som staten skal føre tilsyn med (§ 66, stk. 5, 2.pkt.) fremgår, at der inden udstedelse skal ske forhandling med de kommunale organisationer, svarende til hvad der i dag fremgår af § 40.

Miljøministeriets bemærkninger:

Forslaget er delvist imødekømt, idet bemærkningerne til de relevante bestemmelser præciseres således, at der henvises til den forpligtelse til at forhandle med bl.a. KL, der allerede fremgår af § 11. En egentlig lovfæstelse findes derfor unødvendig.

Ministerens bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 22 (nu nr. 25) bør udgå

Den anførte bestemmelse vedrører den foreslåede bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 31, stk. 3, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg. KL foreslår, at bestemmelsen enten udgår, eller at reglerne, som udstedes på baggrund heraf, først fastlægges efter forhandling med de kommunale organisationer.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget, da den foreslåede bestemmelse ikke ændrer ved den nugældende lovgivning, men udelukkende overføres fra betalingsloven til miljøbeskyttelsesloven af lovtekniske grunde. Bestemmelsen er således ikke relevant i betalingsloven, men bør fremgå af miljøbeskyttelsesloven. Af § 11 fremgår det allerede i dag, at ministeren inden udstedelse af regler forhandler bl.a. med KL.

Bilag

Høringssvar

Følgende myndigheder og organisationer (i alt 64) har afgivet bemærkninger: Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amternes Vadehavssamarbejde, Amtsrådsforeningen, Campingrådet, CO Industri, DAKOFA, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Energi, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Standard, DANVA, Datatilsynet, DELTA, Det Økologiske Råd, Elsam, Embedslægeforeningen, Energi E2, Entomologisk Fredningsudvalg, FORCE Technology, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Vandværker i Danmark, Forsvarets Bygningstjeneste, Frederiksberg Kommune, Fritidshusejernes Landsforening, Funktionærernes og Tjene-

stemændenes Fællesråd (FTF), Genvindingsindustrien, GTS – Godkendt Teknologisk Service, Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS), Københavns Kommune, Ingeniørforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Kræftens Bekæmpelse, Landbrugsrådet, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsorganisationen i Danmark (LO), Konkurrencestyrelsen, NOAH, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Spildevandsteknisk Forening, Teknologisk Institut, Trafikministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, HK Kommunal, Nordjyllands Amt, Bornholm Regionskommune, Morten Wiese, Reno-Sam, Københavns Amt, Albertslund Kommune, Holstebro Kommune, Nepenthes, FKKA – Foreningen af kommuner i Københavns Amt, Dansk Magisterforening, Dansk Land og Strandjagt, Høje Tåstrup Kommune, Affald Danmark, Akademisk Arkitektforening

Følgende (i alt 30) har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget:

Beskæftigelsesministeriet, Centralorganisationernes FællesUdvalg (CFU), Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Vandrelaug, Danske Fjernvarmeværkers Forening, Den Danske Landinspektørforening, De samvirkende Købmænd, Domstolsstyrelsen, Dyrenes Beskyttelse, Foreningen af lystbådehavne i Danmark, Finansrådet, FAB – Foreningen af Byplanlæggere, Foreningen af Danske Grus- og Stenindustrier, Foreningen af Naturfredningsformænd og disses suppleanter i Danmark, Foreningen af registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, Friluftsrådet, HUR, Integrationsministeriet, International Transport i Danmark, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Kulturministeriet, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Rigsrevisionen